

الباب التاسع من الواحد السادس في ان استعمال لباس الحرير...

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب التاسع من الواحد السادس في ان استعمال لباس الحرير حل في كل الحال و كذلك الحكم في استعمال الذهب و الفضة.

ملخص این باب آنکه خداوند عالم اذن فرموده بلبس حریر هر نفسی را در هر شأن و همچنین در استعمال ذهب و فضه تا آنکه کل در این جنت بآنچه سبب سکون قلوب عباد است رسیده و منتهای شکر الهی را در یوم ظهور بایمان "بمن ینظره الله" ظاهر سازند زیرا که اگر کل ما علی الارض را انفاق می نمودند سببیل از برای این حکم نداشتند ولیکن خداوند عالم عز و جل از سبیل جود و فضل خود اذن فرموده مقتدرین بر آنرا

و حزنی از برای نفسی نباشد در عدم وصول آن بان که بحض حب خداوند اجر و ثواب آنرا مضاعف میفرماید و در آخرت باو کرامت می فرماید و اگر نفسی بر نفسی بشیء از این ظهورات خواهد افتخار کند یا ارتفاع ورزد محتجب می گردد از رضای محبوب خود بلکه در هر شأن که خداوند منت گذارد بر عبد بظهورات ملک خود سزاوار است که اظهار خضوع و خشوع بخلاق زیاده نماید که او است شکر الهی از برای او در صقع او

و شرف و عزی بر این ظهورات نیست الا بایمان "بمن ینظره الله" که اگر شرف باین اسباب میبود امروز در نزد نصاری زیاد تر از هر ملتی است و حال آنکه حکم ایمان نمی شود چگونه حکم شرف شود ولی اگر اقتران بایمان گردد اظهار مواهب الهی است در حق عبد

ORIGINAL

AUDIO

و هر گاه نفسی مالک شود اسبابی از ذهب یا فضه و باون نفسی را زنده کند بهتر است از برای اون از آنچه مالک شده و باون متلذذ است در رضای محبوب خود زیرا که قلوب مؤمنین است محل رضای حق و شبهه نیست که خوشنودی ایشان نزد خداوند اقرب تر است از خوشنودی نفسی که مالک است آن شیء را و متلذذ باو است

ولیکن این در وقتی است که نظر بحدود خلق نشود و اگر نظر در سلسله وجود کنی شکی نیست که رضای عالی اعظم است عندالله از رضای سلسله تحت

مثلا اگر شیء که "من یظهره الله" باو فرحناک شود نفس او باو نزد خداوند اعظم تر است از اینکه کل وجود فرحناک شوند و همچنین الاقرب فالاقرب من کل الاسماء و الامثال الی ان ینتهی الی ذر الوجود ولی در یوم قیامت این امر را توان تمیز داد ولی در لیل نتوان تمیز داد زیرا که کل مدعی علو و قرب بحق هستند و کسی نمیداند مقام کسی را الا شجره حقیقت که آنهم اظهار نمیفرماید مقام خلق را این است که سزاوار است که بحکم اول کل عمل کنند تا آنکه بر هیچ نفسی حزنی وارد نیاید در فوق ارض از نفوسی که مؤمنند بالله و آیات او

کذلک یرفع الله عنکم ثقلکم ویأذن لکم فی الکتاب بما انتم به تشکرون.

